

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СЛОБОДНОМ ПРИСТУПУ ИНФОРМАЦИЈАМА ОД ЈАВНОГ ЗНАЧАЈА

Члан 1.

У Закону о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Службени гласник РС”, бр. 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10), у члану 1. додају се ст. 3. и 4. који гласе:

„У сврху омогућавања остварења интереса јавности да зна, сви органи јавне власти треба да јавно објављују и тиме јавности учине доступним све информације о свом раду које се, у складу са одредбама овог закона, сматрају информацијама од јавног значаја.

Сви појмови који се користе у овом закону у мушком роду обухватају исте појмове у женском роду.“.

Члан 2.

Члан 3. мења се и гласи:

„Члан 3.

Орган јавне власти (у даљем тексту: орган власти) у смислу овог закона јесте:

- 1) орган Републике Србије;
- 2) орган аутономне покрајине;
- 3) орган општине, града, градске општине и града Београда;
- 4) јавно предузеће, установа, организација и друго правно лице, које је основано прописом или одлуком органа из тач. 1) до 3) овог члана;
- 5) привредно друштво чији је оснивач или члан Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе, односно један или више органа власти из тач. 1) до 4) овог члана са 50% или више акција или удела у збиру односно са више од половине чланова органа управљања;
- 6) привредно друштво чији је оснивач или члан један или више органа власти из тач. 1) до 5) овог члана са 50% или више акција или удела у збиру;
- 7) правно лице чији је оснивач правно лице из тач. 5) или 6) овог члана;
- 8) правно лице или предузетник који обавља делатности од општег интереса, у смислу закона којим се уређује положај јавних предузећа, у односу на информације које су у вези са обављањем тих делатности;
- 9) правно или физичко лице које има јавна овлашћења, у односу на информације које су у вези са вршењем тих овлашћења;
- 10) правно лице које је у години на коју се односе тражене информације остварило више од 50% прихода од једног или више органа власти из тач. 1) до 7) овог члана, у односу на информације које су у вези са активношћу која се финансира тим приходима, изузев цркве и верске заједнице.“.

Члан 3.

У називу члана 9, после речи: „добробит земље” везник: „и” замењује се запетом, а после речи: „тајна” додају се запета и речи: „интелектуална и индустријска својина, уметничка, културна и природна добра и животна средина”.

Члан 9. мења се и гласи:

„Члан 9.

Орган власти може тражиоцу ускратити приступ информацијама од јавног значаја, ако би тиме:

- 1) угрозио живот, здравље, безбедност или које друго важно добро неког лица;
- 2) угрозио, омео или отежао спречавање или откривање кривичног дела, оптужење за кривично дело, вођење преткривичног поступка, вођење судског поступка, извршење пресуде или спровођење казне, вођење поступка испитивања повреде конкуренције у смислу закона којим је уређена заштита конкуренције, или који други правно уређени поступак, или фер поступање и правично суђење, до окончања поступка;
- 3) озбиљно угрозио одбрану земље, националну или јавну безбедност, међународне односе или прекршио правила међународног арбитражног права;
- 4) битно умањио способност државе да управља економским процесима у земљи, или битно отежао остварење оправданих економских интереса Републике Србије или угрозио или би могао угрозити спровођење монетарне, фискалне и девизне политике, финансијску стабилност, управљање девизним резервама, надзор над финансијским институцијама или издавање новчаница и кованог новаца;
- 5) учинио доступним информацију или документ за који је прописима или службеним актом заснованим на закону одређено да се чува као тајни податак или представља пословну или професионалну тајну, или податак добијен у поступку заступања за чије објављивање заступани није дао одобрење, у складу са законом којим се уређује рад правобранилаштва, а због чијег би одавања могле наступити тешке правне или друге последице по интересе заштићене законом који претежу над правом јавности да зна;
- 6) повредио право интелектуалне или индустријске својине, угрозио заштиту уметничких, културних и природних добара;
- 7) угрозио животну средину или ретке биљне и животињске врсте.“.

Члан 4.

У члану 10. став 1. после речи: „објављена и“ додаје се реч: „јавно“, а речи: „у земљи или на интернету“ бришу се.

Члан 5.

Члан 12. мења се и гласи:

„Ако тражена информација од јавног значаја може да се издвоји од осталих информација у документу којима орган власти није дужан тражиоцу да омогући приступ, орган власти ће тражиоцу омогућити приступ делу документа који садржи само издвојену информацију, и обавестиће га да остала садржина документа није доступна, у складу са законом.“.

Члан 6.

У називу члана 13. реч „Злоупотреба“ замењује се речима: „Посебан случај ограничења“.

Члан 13. мења се и гласи:

„Члан 13.

Орган власти може тражиоцу ограничити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би поступање по захтеву онемогућило или у великој мери отежало редован рад тог органа власти.“.

Члан 7.

У члану 14, у уводној реченици, речи: „неће тражиоцу омогућити“ замењују се речима: „може тражиоцу ограничити“, а после речи: „приватност,“ додају се речи: „право на заштиту података о личности,“.

У тачки 2) речи: „носиоцу државне и политичке функције“ замењују се речима: „јавном функционеру у смислу закона којим се уређује спречавање сукоба интереса при обављању јавних функција“, а речи: „важна с обзиром на функцију коју то лице врши“ замењују се речима: „везана за вршење његове јавне функције“.

У тачки 3) после речи: „понашањем“ бришу се запета и речи: „нарочито у вези са приватним животом,“.

После става 1. додаје се став 2. који гласи:

„Информације од јавног значаја из документа који садржи податке о личности могу бити учињене доступним тражиоцу на начин којим се обезбеђује да се право јавности да зна и право на заштиту података о личности могу остварити заједно, у мери прописаној законом којим се уређује заштита података о личности и овим законом.“.

Члан 8.

У члану 15. став 2. после речи: „презиме“ ставља се запета и додају речи: „односно назив“.

У ставу 5. после речи: „дужно је да,“ додају се речи: „најкасније у року од осам дана од дана пријема захтева,“.

У ставу 6. речи: „у одређеном року, односно у року од 15 дана“ замењују се речима: „у року који му одреди орган власти, а који не може бити краћи од осам ни дужи од 15 дана“, а реч: „закључак“, замењује се речју: „решење“.

Члан 9.

У члану 16. став 1. после речи: „пријема захтева“ додају се речи: „односно уређеног захтева“, а после речи: „тражена“ ставља се запета и додају речи: „односно даном упућивања електронске поште“.

У ставу 2. после речи: „за коју се“ ставља запета и додају речи: „на основу података који су наведени у захтеву“, а после речи: „здравља становништва“ везник: „и“ замењује се везником: „или“.

После става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Ако орган власти утврди да се захтев односи на информације које су садржане у великом броју докумената, услед чега би поступање органа у року из става 1. овог члана било отежано, може, у року од седам дана од дана пријема уредног захтева, обавестити тражиоца о томе и понудити му да захтев прецизира или да оствари увид у документе пре него што одреди које су му копије докумената потребне.“.

Став 3, који постаје став 4, мења се и гласи:

„Ако орган власти није у могућности, из оправданих разлога, да у року из става 1. овог члана обавести тражиоца о поседовању информације, да му стави на увид документ који садржи тражену информацију, да му изда, односно упути копију тог документа, дужан је да, најкасније у року од седам дана од дана пријема уредног захтева, тражиоцу достави обавештење о разлозима због којих није у могућности да по захтеву поступи у року из става 1. овог члана и одреди накнадни рок, који не може бити дужи од 40 дана од дана пријема уредног захтева, у којем ће поступити по захтеву.“.

Став 4, који постаје став 5, мења се и гласи:

„Ако се захтев односи на увид, односно добијање копије документа који садржи информацију која представља тајни податак одређен од стране другог органа власти, орган власти ће у року од осам дана од дана пријема, захтев доставити органу власти који је одредио тајност податка и о томе обавестити подносиоца захтева. Рок из овог члана за поступање по захтеву од стране органа власти који је одредио тајност податка почиње да тече од дана достављања.“.

После става 4, који постаје став 5, додаје се нови став 6. који гласи:

„Ако се захтев односи на информацију која представља тајни податак чију тајност је одредио орган власти који одлучује о захтеву и ако орган власти утврди да су престали разлози због којих је податак одређен као тајни, донеће одлуку о престанку тајности податка, у складу са законом којим је уређено одређивање и заштита тајних података, и подносиоцу захтева омогућити приступ траженој информацији.“.

Ст. 5. до 10. постају ст. 7. до 12.

После досадашњег става 10, који постаје став 12, додају се ст. 13. до 15. који гласе:

„Ако се захтев односи на информацију која представља тајни податак чију тајност је одредио орган власти који одлучује о захтеву, или информација представља пословну или професионалну тајну, у образложењу решења из става 12. овог члана наводе се и разлози за одређивање тајности и разлози због којих податак и даље треба да се чува као тајни, односно разлози због којих је податак одређен као пословна или професионална тајна.“.

У образложењу решења о одбијању захтева у случају из члана 13. овог закона, орган власти је дужан да наведе разлоге због којих би поступање по захтеву онемогућило или у великој мери отежало редован рад тог органа власти.

Од обавеза поступања у складу са одредбама овог члана ослобођено је правно лице из члана 3. тачка 10) овог закона које је све информације које се односе на активности финансиране средствима органа власти из члана 3. тач. 1) до 7) овог закона доставило органу који је финансирао те активности или органу власти надлежном за контролу тог финансирања.“.

Члан 10.

У члану 22. став 1. тачка 2) речи: „став 2.“ замењују се речима: „ст. 1. до 3.“.

После става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Против решења Повереника којим се одлучује о захтеву који је поднет Поверенику као органу власти, не може се изјавити жалба.“.

У досадашњем ставу 2, који постаје став 3, речи: „Врховног суда Србије” замењују се речима: „Врховног касационог суда”, а после речи: „Уставног суда”, додаје се запета и речи: „Народне банке Србије”.

У досадашњем ставу 3, који постаје став 4, речи: „става 2.“ замењују се речима: „ст. 2. и 3.“, а речи: „о чему суд по службеној дужности обавештава Повереника“ бришу се.

После досадашњег става 3, који постаје став 4, додаје се став 5. који гласи:

„О покретању управног спора против решења из става 3. овог члана суд по службеној дужности обавештава Повереника.“.

Члан 11.

Члану 24. мења се и гласи:

„Члан 24.

Повереник доноси решење без одлагања, а најкасније у року од 60 дана од дана пријема жалбе, пошто омогући органу власти да се писмено изјасни, а по потреби и тражиоцу.

Изузетно од става 1. овог члана, по жалби због непоступања органа власти у складу са чланом 16. став 2. овог закона, Повереник доноси решење у року од 30 дана од дана пријема жалбе.

Повереник одбацује жалбу која је недопуштена, неблаговремена и изјављена од стране неовлашћеног лица.

Орган власти доказује да је поступао у складу са својим обавезама предвиђеним овим законом.

Када утврди да је жалба основана, Повереник ће решењем наложити органу власти да тражиоцу омогући слободан приступ информацијама од јавног значаја.

Када поводом жалбе због непоступања по захтеву утврди да је жалба основана, Повереник ће решењем наложити органу власти да у одређеном року поступи по захтеву.

Ако у поступку по жалби против решења о одбијању захтева који се односи на тајни податак из члана 9. тачка 5. овог закона Повереник утврди да су престали разлози због којих је податак одређен као тајни, односно да податак није одређен као тајни у складу са законом којим је уређено одређивање и заштита тајних података, донеће решење којим се жалба усваја, а органу власти налаже да опозове тајност траженог податка и подносиоцу захтева омогући приступ том податку.

У поступку по жалби из става 7. овог члана, Повереник је дужан да изврши увид у списе предмета на који се жалба односи ради потпуног утврђивања чињеничног стања неопходног за решавање по жалби.

Ако орган власти, након изјављене жалбе због непоступања по захтеву, а пре доношења одлуке по жалби, тражиоцу омогући приступ информацијама или по захтеву на други начин поступи, Повереник ће донети решење и обуставити поступак по жалби. Поступак по жалби се обуставља и када тражилац одустане од жалбе.

У случају доношења решења из става 6. овог члана због непоступања по захтеву, Повереник, у складу са законом који регулише прекршајни поступак, издаје прекршајни налог због прекршаја из члана 47. овог закона.“.

Члан 12.

Члан 26. мења се и гласи:

„Члан 26.

Органи власти су дужни да Поверенику, на његов захтев и у року који он одреди, а који не може бити дужи од 15 дана, доставе све податке неопходне за утврђивање чињеничног стања од значаја за доношење решења из чл. 24. и 25. овог закона, као и за одлучивање о подношењу захтева за покретање прекршајних поступака који су у вези са тим решењима.

Поверенику ће, ради утврђивања чињеничног стања из става 1. овог члана, бити омогућен приступ сваком носачу информације на који се овај закон примењује.

Орган надлежан за вођење евиденција о пребивалишту и боравишту грађана и јединственом матичном броју грађана дужан је да Поверенику, на његов захтев, достави податке из тих евиденција који су неопходни за изрицање прекршајног налога и подношење захтева за покретање прекршајног поступка.“.

Члан 13.

У називу члана 27, речи: „и закључка“ бришу се, а после речи „Повереника“ додају се речи: „по жалби“.

У члану 27. став 1. речи: „и закључка“ бришу се, а после речи: „Повереника“ додају се речи: „по жалби“.

Члан 14.

У члану 28. речи: „административно“ замењују се речју: „управно“, у одговарајућем падежу.

У ставу 2. после речи: „управни поступак“ тачка се замењује запетом и додају речи: „осим ако је овим законом другачије одређено.“.

Члан 15.

После члана 28. додају се чл. 28а и 28б, који гласе:

„Члан 28а

Повереник ће принудити извршеника – орган власти да испуни обавезе из решења Повереника посредном принудом, изрицањем новчаних казни.

Новчана казна се изриче решењем.

Новчана казна која се изриче први пут не може бити већа од 50.000 динара. Новчана казна може бити изречена више пута, с тим да збир изречених новчаних казни не може износити више од 500.000 динара.

Изречену новчану казну извршава суд у складу са законом којим се регулише извршење и обезбеђење.

Изречене новчане казне представљају приход буџета Републике Србије.

Члан 28б

Повереник је овлашћен да поднесе захтев за покретање прекршајног поступка за прекршаје предвиђене овим законом, када у поступку по жалби утврди постојање прекршаја.

Тражилац информације не може да поднесе захтев за покретање прекршајног поступка против органа власти пре окончања поступка по жалби пред Повереником, односно пре окончања управног спора ако жалба Поверенику није допуштена.

У случају из става 2. овог члана, тражилац информације је дужан да се претходно обрати Поверенику захтевом да Повереник поднесе захтев за покретање прекршајног поступка, односно управној инспекцији, ако је вођен управни спор.

Ако Повереник, односно управна инспекција у року од осам дана не одговори тражиоцу информације на захтев из става 3. овог члана или му одговори да нема основа за подношење захтева за покретање прекршајног поступка., тражилац информације је овлашћен да сам поднесе захтев за покретање прекршајног поступка.

Ако Повереник, односно управна инспекција поднесе захтев за покретање прекршајног поступка, на захтев тражиоца информације или на сопствену иницијативу, дужан је да о евентуалном одустајању од тог захтева обавести тражиоца информације, у року од осам дана од дана одустајања од захтева, да би тражилац информације могао да настави поступак.“.

Члан 16.

У члану 29. додају се ст. 2. и 3. који гласе:

„Повереник може образовати канцеларије и ван свог седишта.

Актом о организацији и раду стручне службе Повереника уређује се обављање послова у канцеларијама.“.

Члан 17.

Члан 30. мења се и гласи:

„Народна скупштина бира Повереника већином гласова свих народних посланика, на предлог одбора надлежног за државну управу (у даљем тексту: Одбор).

Повереник се бира за време од **осам година**, без могућности поновног избора на ову дужност.

Председник Народне скупштине расписује јавни позив свим заинтересованим лицима да се пријаве за кандидата за Повереника (у даљем тексту: Јавни позив).

Јавни позив се, истог дана, објављује на веб презентацији Народне скупштине и у најмање једном дневном листу који се дистрибуира на целој територији Републике Србије, најкасније 180 дана пре истека мандата претходног Повереника, односно најкасније 30 дана по доношењу одлуке о престанку дужности Повереника у смислу члана 31. овог закона.

Пријава на Јавни позив доставља се у писменом облику и мора да садржи лично име, адресу пребивалишта, број телефона за контакт, адресу за пријем електронске поште и потпис заинтересованог лица, а уз пријаву се достављају биографија и докази о испуњености прописаних услова за избор за Повереника.

Рок за пријављивање на Јавни позив траје 30 дана од дана објављивања Јавног позива.

У року од 15 дана од истека рока за пријављивање на Јавни позив, Одбор на веб презентацији Народне скупштине објављује списак пријављених лица који испуњавају услове за избор за Повереника, са њиховим биографијама.

Кандидата за Повереника Одбору има право да предложи свака посланичка група у Народној скупштини.

У року из става 7. овог члана, Одбор доставља позив посланичким групама у Народној скупштини да са списка пријављених лица који испуњавају услове за избор за Повереника предложе кандидата за Повереника.

Посланичка група може да предложи кандидата за Повереника тек по истеку 15 дана од дана објављивања списка пријављених лица који испуњавају услове за избор за Повереника.

Више посланичких група могу да предложе заједничког кандидата за Повереника.

Пре утврђивања предлога за избор Повереника, Одбор са кандидатима које су предложиле посланичке групе обавља јавни разговор на којем се кандидатима омогућује да изнесу своје ставове о улози и начину остваривања дужности Повереника.

Предлог за избор Повереника утврђује се већином гласова од укупног броја чланова Одбора.

Предлог за избор Повереника Одбор подноси Народној скупштини најкасније 60 дана пре истека мандата претходног Повереника, односно у року од 90 дана од дана доношења одлуке о разрешењу, односно о утврђивању дана престанка дужности Повереника.

За Повереника се бира лице с признатим угледом и стручношћу у области заштите и унапређења људских права.

Повереник може бити лице које испуњава услове за рад у државним органима, које је завршило правни факултет и има најмање десет година радног искуства.

Повереник не може да обавља другу јавну функцију или професионалну делатност, као и другу дужност или посао који би могао утицати на његову самосталност и независност.

Повереник не може бити члан политичке странке.

Ако предложени кандидат за Повереника не добије потребну већину гласова свих народних посланика, нови поступак избора се покреће у року од 15 дана од дана када Народна скупштина није изабрала Повереника.“.

Члан 18.

Члан 31. се мења и гласи:

„Члан 31.

Поверенику дужност престаје:

- 1) истеком мандата;
- 2) смрћу;
- 3) на лични захтев;
- 4) губитком држављанства;
- 5) ако му правноснажном судском одлуком буде ограничена пословна

способност;

б) ако правноснажно буде осуђен на казну затвора у трајању од најмање шест месеци;

7) разрешењем.

Поверенику који у току мандата испуни услове за старосну пензију у складу са законом, дужност престаје истеком мандата.

У случају престанка дужности Повереника из разлога наведених у ставу 1. тач. 2) до б) овог члана, Народна скупштина, без расправе, већином гласова свих народних посланика, доноси одлуку којом утврђује дан престанка дужности Повереника.

Повереник се разрешава:

1) ако нестручно или несавесно обавља своју дужност;

2) ако буде изабран, постављен или именован на другу јавну функцију;

3) ако започне обављање дужности, радње или професионалне делатности без сагласности државног органа надлежног за одлучивање о сукобу интереса при вршењу јавних функција;

4) ако постане члан политичке странке.

Поступак за разрешење Повереника покреће се на образложени предлог једне трећине народних посланика.

Одбор утврђује да ли постоје разлози за разрешење. Ако утврди да нема разлога за разрешење, Одбор о томе обавештава Народну скупштину. Ако утврди да има разлога за разрешење, Одбор подноси предлог одлуке о разрешењу Народној скупштини.

Повереник има право да се на седници Одбора и Народне скупштине, на којој се разматра предлог за његово разрешење, обрати народним посланицима.“.

Члан 19.

У члану 32. став 3. речи: „Врховног суда” замењују се речима: „Врховног касационог суда”.

Члан 20.

Члан 33. мења се и гласи:

„Члан 33.

Повереник има заменика за слободан приступ информацијама од јавног значаја, кога бира Народна скупштина, већином гласова свих народних посланика, на предлог Повереника.

За заменика Повереника може бити изабрано лице које испуњава услове прописане овим законом за избор Повереника.

Заменик Повереника бира се за време од осам година, без могућности поновног избора на ову дужност.

Заменик Повереника обавља дужности Повереника у случају његовог одсуства или спречености, као и у случају престанка дужности из разлога наведених у члану 31. овог закона.

Заменику Повереника престаје дужност на начин предвиђен за престанак дужности Повереника.

Поступак за разрешење заменика Повереника покреће се и на иницијативу Повереника.

Заменик Повереника има право на плату у висини од 90% од плате Повереника.“.

Члан 21.

Члан 34. мења се и гласи:

„Члан 34.

Повереник има стручну службу која му помаже у вршењу његових надлежности.

Повереник доноси акте којима уређује рад стручне службе, организацију и систематизацију послова, на које сагласност даје одбор Народне скупштине надлежан за административне послове.

Повереник самостално одлучује, у складу са законом, о пријему лица у радни однос у стручну службу, руковођен потребом професионалног и делотворног вршења своје надлежности.

На права и дужности запослених у стручној служби Повереника примењују се прописи који уређују права и дужности државних службеника и намештеника.

Средства за рад Повереника и стручне службе обезбеђују се у буџету Републике Србије.“.

Члан 22.

У члану 35. став 1. тачка 4) речи: „државним органима“ замењују се речима: „органима власти“.

У ставу 1. после тачке 6) додаје се нова тачка 7) која гласи:

„7) даје мишљење на нацрте закона и предлоге других прописа, као и докумената јавних политика, ако се њима уређују питања која су од значаја за остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја;”.

Досадашња тачка 7) постаје тачка 8).

Члан 23.

У називу члана 38. речи: „и заштита извора информације од јавног значаја“ бришу се.

Члан 38. мења се и гласи:

„Члан 38.

Руководилац органа власти може да одреди једног или више запослених (у даљем тексту: овлашћено лице) за поступање по захтеву за слободан приступ информацијама од јавног значаја.

Органи јединице локалне самоуправе односно градске општине могу да одреде заједничко овлашћено лице за поступање по захтевима за слободан приступ информацијама од јавног значаја упућеним тим органима.

Овлашћено лице:

1) обавештава тражиоца о поседовању информација и обезбеђује увид у документ који садржи тражену информацију, односно доставља информацију на одговарајући начин, одбија захтев решењем, пружа тражиоцима неопходну помоћ за остваривање њихових права утврђених овим законом;

2) предузима мере за унапређење праксе поступања са носачима информација, праксе одржавања носача информација, као и праксе њиховог чувања и обезбеђења;

3) предузима мере потребне за упознавање запослених са њиховим обавезама у вези са правима на приступ информацијама од јавног значаја, ради делотворне примене овог закона.

Сви запослени у органу власти дужни су да овлашћеном лицу пруже сву неопходну помоћ и доставе информације неопходне за поступање по захтеву.

Ако овлашћено лице из става 1. овог члана није одређено, за поступање по захтеву и предузимање мера из става 3. тач. 2) и 3) овог члана надлежан је руководилац органа власти.“.

Члан 24.

Члан 39. мења се и гласи:

„Члан 39.

Орган власти из члана 3. тач. 1) до 5) овог закона израђује информатор о свом раду, који садржи нарочито:

- 1) основне податке о органу и информатору;
- 2) организациону структуру;
- 3) имена и опис функција руководилаца;
- 4) опис правила у вези са јавношћу рада;
- 5) списак најчешће тражених информација од јавног значаја;
- 6) опис надлежности, овлашћења и обавеза;
- 7) опис поступања у оквиру надлежности, овлашћења и обавеза;
- 8) навођење прописа;
- 9) услуге које орган пружа заинтересованим лицима;
- 10) поступак ради пружања услуга;
- 11) преглед података о пруженим услугама;
- 12) податке о приходима и расходима;
- 13) податке о јавним набавкама;
- 14) податке о државној помоћи;
- 15) податке о исплаћеним платама, зарадама и другим примањима;
- 16) податке о средствима рада;
- 17) чување носача информација;
- 18) врсте информација у поседу;
- 19) врсте информација којима орган власти омогућава приступ;
- 20) информације о подношењу захтева за приступ информацијама.

Информатор се израђује у електронском и машински читљивом облику, а објављује се путем јединственог информационог система информатора о раду, који води и одржава Повереник, у складу са упутством Повереника из члана 40. овог закона.

Машински читљив облик је облик електронски меморисаног записа структуриран тако да га програмска апликација може лако идентификовати, препознати и из њега издвојити одређене податке, укључујући појединачне податке и њихову унутрашњу структуру.

Орган власти редовно врши проверу тачности и потпуности података објављених у информатору и, најкасније 30 дана од настанка промене, ажурира информатор вршењем одговарајућих промена.

У случају да орган власти пропусти да изради и ажурира информатор о свом раду, у складу са одредбама овог закона, Повереник је овлашћен да поднесе захтев за покретање прекршајног поступка за прекршај из члана 46. став 1. тачка б) овог закона.”.

Члан 25.

У чл. 40. и 42. речи: „државни орган“ у одређеном падежу замењују се речима: „орган власти“ у одговарајућем падежу.

Члан 26.

У члану 43. став 1. речи: „државни орган” замењују се речима: „орган власти”, а број: „20.“ замењује се бројем: „31.“.

У ставу 1. тачка 4) реч: „објављивања“ замењује се речима: „израде и ажурирања“.

У тачки б) тачка на крају текста се замењује тачком и запетом.

После тачке б) додају се нове тач. 7) до 10) које гласе:

„7) руководиоцу органа власти и овлашћеном лицу;

8) броју поднетих захтева који се односе на информације о здрављу становништва или заштити животне средине из члана 16. став 2. овог закона;

9) броју поднетих захтева који се односе на информације о располагању јавним средствима;

10) броју поднетих захтева који се односе на информације из надлежности тог органа власти.”.

У ставу 2. после речи: „удружења“ реч: „грађана“ брише се.

После става 2. додају се ст. 3. и 4. који гласе:

„Повереник ближе прописује образац и начин достављања извештаја из става 1. овог члана.

У случају да орган власти пропусти да Поверенику поднесе годишњи извештај из става 1. овог члана, Повереник је овлашћен да поднесе захтев за покретање прекршајног поступка за прекршај из члана 46. став 1. тачка 9) овог закона.”.

Члан 27.

Члан 46. мења се и гласи:

„Члан 46.

Новчаном казном од 20.000 до 100.000 динара казниће се за прекршај руководиоца органа власти ако орган власти:

- 1) не саопшти, односно не омогући увид у истиниту и потпуну информацију, а оспорава истинитост и потпуност објављене информације (члан 11);
- 2) одбије да прими захтев тражиоца (члан 15. став 1);
- 3) не води посебну евиденцију усмених захтева (члан 15. став 7);
- 4) не омогући Поверенику приступ носачу информације (члан 26. став 2);
- 5) не поступи по решењу Повереника (члан 28. став 1);
- 6) пропусти да изради и ажурира информатор о свом раду (члан 39);
- 7) не одржава носач информације у складу са овим законом (члан 41);
- 8) не спроводи обуку запослених и упознавање запослених са њиховим обавезама у вези са правима утврђеним овим законом (члан 42);
- 9) пропусти да поднесе годишњи извештај Поверенику о радњама тог органа, предузетим у циљу примене овог закона, са прописаним подацима (члан 43);
- 10) спречи управног инспектора у вршењу инспекцијског надзора и не изврши решење управног инспектора (члан 45. став 2).

Новчаном казном од 20.000 до 100.000 динара казниће се за прекршај овлашћено лице органа власти ако:

- 1) приступ информацијама условљава доказивањем оправданог или другог интереса (члан 4);
- 2) поступи противно начелу једнакости (члан 6);
- 3) дискриминише новинара или јавно гласило (члан 7);
- 4) не означи носач информације, где је и када тражена информација објављена (члан 10. став 2);
- 5) по захтеву за приступ информацијама достави непотпуне или нетачне информације (члан 16);
- 6) приступ информацијама условљава уплатом трошкова у износу већем од прописаног (члан 17);
- 7) не изда информацију у траженом облику, а има техничких могућности за то (члан 18. ст. 2. и 3);
- 8) неосновано одбије да изда копију документа са информацијом на језику на којем је поднет захтев (члан 18. став 4);
- 9) на било који други начин, супротно одредбама овог закона, онемогућава остваривање права на слободан приступ информацијама од јавног значаја (члан 22. став 1. тачка б).

Новчаном казном од 20.000 до 100.000 динара казниће се за прекршај запослени у органу власти ако овлашћеном лицу не достави информације неопходне за поступање по захтеву, односно ако му достави непотпуне и нетачне информације (члан 38. став 3).

Није одговорно за прекршај овлашћено лице које је предузело све радње које је на основу закона, другог прописа или акта било дужно да предузме да би спречило извршење прекршаја.

Ако овлашћено лице није одређено, за прекршаје из става 2. овог члана одговоран је руководилац органа власти.“.

Члан 28.

Члан 47. мења се и гласи:

„Члан 47.

Новчаном казном у износу од 30.000 динара казниће се за прекршај овлашћено лице, односно руководилац органа, ако не поступи по захтеву за приступ информацијама у складу са роковима из члана 16. овог закона.“.

Члан 29.

Члан 48. брише се.

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 30.

Поступци за остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја започети пре почетка примене овог закона, окончаће се по одредбама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Службени гласник РС“, бр. 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10).

Члан 31.

Повереник ће у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона издати нов приручник из члана 37. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Службени гласник РС“, бр. 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10) и ново упутство за израду и објављивање информатора из члана 40. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Службени гласник РС“, бр. 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10), као и прописати и објавити образац извештаја из члана 26. овог закона (измењени и допуњени члан 43. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја).

Члан 32.

Органи власти који у складу са чланом 24. овог закона (измењени члан 39. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја) имају обавезу израђивања информатора о раду, дужни су да у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона израде информаторе у складу са одредбама тог члана 24.

Годишњи извештај за 2021. годину органи власти из члана 2. овог закона (измењени члан 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја) поднеће у складу са одредбама члана 43. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Службени гласник РС“, бр. 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10).

Члан 33.

Повереник и заменик Повереника који су изабрани у складу са Законом о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Службени гласник РС“, бр. 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10) настављају да врше дужност док не истекне осам година од када је њихов мандат почео да тече, осим уколико у међувремену не наступи неки од разлога за престанак дужности из члана 18. овог закона (измењени члан 31. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја), без могућности да буду поново изабрани на исте дужности.

Члан 34.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а почиње да се примењује по истеку три месеца од дана ступања на снагу.